

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วิธีการทดลอง

ศึกษาคุณภาพของผักกาดหัวที่ปลูกในดินเหนียว ดินร่วน และดินทรายที่ได้รับการปรับสภาพต่างกัน การดำเนินการแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ทั้งในห้องปฏิบัติการและภาคสนาม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาผลของสารปรับปรุงดินต่อคุณสมบัติทางเคมีและทางชีวภาพของดิน โดยทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ จัดปัจจัยที่ใช้ในการทดลองและวางแผนการทดลองแบบ 3x4 Factorial in Completely Randomized Design (Factorial in CRD) มี 4 ซ้ำ ปัจจัยที่หนึ่งคือ คุณลักษณะของดิน มี 3 ชนิด ได้แก่ ดินทราย ดินร่วน และดินเหนียว ปัจจัยที่สองคือ วิธีการปรับปรุงดิน มี 4 วิธีดังนี้ วิธีที่ 1 คือกรรมวิธีควบคุม (control) คือไม่มีการปรับปรุงดิน วิธีที่ 2 การปรับปรุงดินโดยปรับ pH ดินให้อยู่ในระดับ 6.3-6.5 และปรับระดับของอินทรีย์คาร์บอนในดินให้มีประมาณ 2.0% วิธีที่ 3 ปรับปรุงดินโดยใส่สารปรับปรุงดินที่มี Ferrous ferric chloride (FFC ace) เป็นองค์ประกอบ วิธีที่ 4 ปรับปรุงดินโดยการปรับ pH และระดับอินทรีย์วัตถุที่ระบุไว้ในวิธีที่ 2 ร่วมกับการใช้สารปรับปรุงดิน FFC ace

ในการปรับ pH ของดิน ใช้วิธีการที่เสนอแนะโดย Houbba *et al.* (1988) สำหรับการปรับระดับของอินทรีย์คาร์บอนใช้วิธีการวิเคราะห์ปริมาณอินทรีย์คาร์บอนในดินและในมูลวัว ด้วยวิธี Walkley black (Houbba *et al.*, 1988) หากดินที่ใช้ทดลองมีระดับอินทรีย์คาร์บอนต่ำกว่า 2.0% จะใส่มูลวัวลงไปเพื่อเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุให้อยู่ในระดับ 2.0% (ใส่ปูน CaCO_3 ในดินทรายและดินร่วนอัตรา 189.20 และ 154.54 กิโลกรัม/ไร่ ตามลำดับ และใส่มูลวัวในดินทราย ดินร่วน และดินเหนียวเป็นอัตรา 22.55 0.87 และ 12.33 ตัน/ไร่ ตามลำดับ)

ในกรรมวิธีที่มีการใส่สารปรับปรุงดินที่มี FFC ace เป็นองค์ประกอบ จะใส่ตามคำแนะนำของผลิตภัณฑ์ โดยผสมสารปรับปรุงดินที่มี FFC ace เป็นองค์ประกอบ ลงไปในดินในอัตรา 1% โดยปริมาตร กลุกเกล้าให้เข้ากัน เติมน้ำจนท่วมดิน บ่มดินเป็นเวลา 2 สัปดาห์ก่อนนำไปใช้เพาะปลูกพืช ในระหว่างการบ่มดินรักษาความชื้นให้อยู่ในระดับ 60-70%

สำหรับกรรมวิธีที่ 4 ซึ่งมีการใช้สารปรับปรุงดินที่มี FFC ace เป็นองค์ประกอบ ร่วมกับการใส่มูลวัว ใช้วิธีการใส่มูลวัวพร้อมกับสารปรับปรุงดินที่มี FFC ace เป็นองค์ประกอบ และใช้วิธีการบ่มดินเหมือนกับในกรรมวิธีที่ 3 อย่างเดียว

สารปรับปรุงดิน FFC ace มีลักษณะเป็นเม็ดเล็กปนผงสีเทา ผลการทดสอบด้วย X-ray Diffraction (XRD) มีองค์ประกอบของแร่ควอทซ์ แอลไบต์ กลุ่มแร่แอมฟิโบล พวกรั้วฮอร์นเบลค และแร่ดินกลุ่มอิลไลต์ ธาตุที่เป็นองค์ประกอบของสาร FFC ace แสดงไว้ในตารางที่

ตาราง 1 ธาตุที่เป็นองค์ประกอบของสาร FFC ace

องค์ประกอบทางเคมี	
%SiO ₂	65.45
%Al ₂ O ₃	11.15
%Total Fe ₂ O ₃	4.25
% Fe ₂ O ₃	2.62
%FeO	0.96
%CaO	3.35
%MgO	1.13
%Na ₂ O	1.05
%K ₂ O	3.28
%P ₂ O ₅	0.88
%TiO	0.43
%Ba, Zr, Y, Sr, Rb, Mn และ Cl	< 0.01
%SO ₃ + Loss on Ignition (LOI)	8.99

มูลวัวมีปริมาณอินทรีย์คาร์บอน (Walkley black) 25.04% N ทั้งหมด 2.61% P ทั้งหมด 0.38% และ K ทั้งหมด 0.97%

ส่วนดินที่ใช้ทดลองมีลักษณะ ดังนี้

ดินทราย เป็นดินเนื้อหยาบ เนื้อดิน loamy sand ทรายปนร่วน มี %sand silt clay เป็น 79.9 15.1 และ 5.0 ตามลำดับ ดินเป็นชุดดินน้ำพอง (Nam Phong series: Ng) ซึ่งเป็นดินที่จัดจำแนกอยู่ในกลุ่มดินหลัก Regosols ตามการจำแนกดินประจำชาติ (ระบบเก่า) และจัดอยู่ในพวก sandy, siliceous, isohyperthermic, Ustoxic Quartzipsamments ตามระบบอนุกรมวิธานดิน (Soil Survey Staff, 1999 อ้างโดยนิวัติ และคณะ, 2547) จัดอยู่ใน order Alfisols เป็นดินที่มีการระบายน้ำดีถึงดีเกินไป มีความสามารถในการซึมน้ำผ่านและการไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็ว มีความสามารถในการ

อุ้มน้ำของดินต่ำ เป็นดินทรายปนร่วน มีสีพื้นเป็นสีน้ำตาลเข้มถึงน้ำตาลแดงจาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ถึงกรดเล็กน้อย (คณะเกษตรศาสตร์, 2541 อ้างโดยนิวัติ และคณะ, 2547)

ดินร่วน เป็นดินเนื้อปานกลาง เนื้อดิน sandy clay loam ร่วนเหนียวปนทราย มี %sand silt clay เป็น 57.3 25.7 และ 17.0 ตามลำดับ ดินเป็นชุดดินห้างฉัตร (Hang Chat series: Hc) ซึ่งจัดอยู่ใน order Ultisols และจัดอยู่ในพวกดิน Fine-loamy, kaolinitic, isohyperthermic Typic Kandiusults เป็นดินที่มีการระบายน้ำดี ความสามารถในการซึมน้ำผ่านและการไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลางถึงเร็ว เป็นดินร่วนปนทราย ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง (ลักษณะและคุณสมบัติชุดดินภาคเหนือ ชุดดินห้างฉัตร, 2551)

ดินเหนียว เป็นดินเนื้อละเอียด เนื้อดิน Clay loam ร่วนเหนียว มี %sand silt clay เป็น 40.8 31.6 และ 27.6 ตามลำดับดินเป็นชุดดินหางดง (Hang Dong series: Hd) ซึ่งจัดอยู่ใน order Alfisols และ จัดอยู่ในพวก Fine, mixed, semiactive, isohyperthermic Typic Endoaqualfs เป็นดินที่มีการระบายน้ำเร็ว มีความสามารถในการซึมน้ำผ่านและการไหลบ่าของน้ำบนผิวดินช้า มีความสามารถในการอุ้มน้ำของดินสูง เป็นดินร่วนเหนียว สีเทาถึงสีเทาเข้ม มีจุดประสีน้ำตาลปนเหลืองหรือสีน้ำตาลแก่ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดเล็กน้อย (ลักษณะและคุณสมบัติชุดดินภาคเหนือ ชุดดินหางดง, 2551)

เมื่อบ่มดินที่ใช้ในกรรมวิธีที่ 3 และ 4 ครบ 2 สัปดาห์ นำดินทุกกรรมวิธีผึ่งให้แห้งในที่ร่มจนแห้งสนิท ตักดินที่แห้งสนิทในแต่ละกรรมวิธีใส่ถุงพลาสติก โดยใช้ดิน 1 กก./ถุง ต่อซ้ำ หลังจากนั้นนำไปปรับระดับความชื้นให้อยู่ในระดับ 30% ของดินที่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้ทั้งหมด สำหรับใช้วิเคราะห์คุณสมบัติต่างๆของดินในแต่ละช่วงเวลาของการบ่มดิน ปิดปากถุงโดยใช้เครื่องมือปิดปากถุงด้วยความร้อน

หลังจากผสมสารเพื่อปรับค่า pH, อินทรีย์วัตถุ หรือสารปรับปรุงดินแล้ว จะทำการบ่มดินในห้องปฏิบัติการ ณ อุณหภูมิห้อง และปรับความชื้นของดินให้อยู่ในระดับ 30% ของปริมาณความชื้นที่ดินสามารถอุ้มน้ำไว้ได้เต็มที่ วิเคราะห์สมบัติทางเคมีและสมบัติทางชีวภาพของดินในแต่ละกรรมวิธีทุก 30 วันของระยะเวลาบ่ม โดยสมบัติทางเคมีที่วัดได้แก่ pH ค่าการนำไฟฟ้า ปริมาณไนโตรเจนที่เกิดจากกระบวนการ mineralization (mineralizable N) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ได้ (available P) โพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (exchangeable K) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ (exchangeable Na) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (exchangeable Ca) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (exchangeable Mg) และ ปริมาณประจุบวกที่แลกเปลี่ยนที่ได้ (Cation exchangeable capacity:CEC) สำหรับสมบัติทางชีวภาพที่วิเคราะห์ได้แก่ มวลชีวภาพของจุลินทรีย์ดิน ปริมาณของเชื้อจุลินทรีย์ที่

เป็นประโยชน์ได้ ได้แก่ แบคทีเรียที่ตรึงไนโตรเจน เช่น *Azospirillum sp.*, *Azotobacter sp.* และ *Beijerinckia sp.* จุลินทรีย์ประเภทที่ต้องการออกซิเจนที่น้อยสลายเซลล์โลส รวมทั้งแบคทีเรียและ แอคติโนมัยซิส โดยวิธีการวิเคราะห์สมบัติทางเคมีของดินและการวิเคราะห์มวลชีวภาพของ จุลินทรีย์ดิน ดังระบุไว้ในตาราง

ตาราง 2 วิธีวิเคราะห์สมบัติทางเคมีของดิน

สมบัติของดิน	วิธีการ	เอกสารอ้างอิง
1. ความเป็นกรดด่าง (pH)	ดิน:น้ำ ในอัตราส่วน1:1 วัดด้วย pH meter	เนาวรัตน์, 2527
2. ค่าการนำไฟฟ้า (EC)	ดิน:น้ำ ในอัตราส่วน1:5 วัดด้วย EC meter	เนาวรัตน์, 2527
3. ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ได้ (mineralizable N)	Aerobic incubation	Nelson and Somners, 1996
4. ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ได้ (available P)	สกัดด้วยน้ำยา Bray II ทำการพัฒนาลี วัดด้วยเครื่อง spectrophotometer	Houba <i>et al.</i> , 1988
5. ปริมาณโพแทสเซียม โซเดียม แคลเซียมและแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (exchangeable K, Na, Ca and Mg)	สกัดด้วยน้ำยา NH ₄ OAC pH 7 วัดด้วยเครื่อง spectrophotometer	Helmke and Sparks, 1996

ตาราง 3 วิธีวิเคราะห์สมบัติทางชีวภาพของดิน

สมบัติของดิน	วิธีการ	อาหาร	เอกสารอ้างอิง
1. มวลชีวภาพในดิน (microbial biomass)	Chloroform fumigation -exraction	-	Nunan <i>et al.</i> , 1998
2. จุลินทรีย์ที่ต้องการออกซิเจนที่น้อยสลายเซลล์โลส	dilution count	Carboxymethyl cellulose (CMC) agar	Hankin and Anagnostakis. 1977
3. <i>Azospirillum</i>	MPN count	<i>Azospirillum</i> medium	Krieg and Dobereiner, 1984
4. <i>Azotobacter</i>	dilution count	<i>Azotobacter</i> Agar	Ronald, 1993
5. <i>Beijerinckia</i>	dilution count	<i>Beijerinckia</i> medium	Ronald, 1993
6. แบคทีเรียทั้งหมดและแอคติโนมัยซิส	dilution count	Egg albumin agar	David and Schmidt, 1967

ส่วนการวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพของดินซึ่งได้แก่ ความหนาแน่นรวมของดิน ความหนาแน่นอนุภาค (จักรพงษ์, 2546) ความพรุนและสัดส่วนช่องว่าง ทำการวิเคราะห์ภายหลังการปลูกพืช

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาการเติบโตและคุณภาพของผลผลิตผักกาดหัว

ปลูกผักกาดหัวในเรือนทดลองโดยการปลูกพืชในกระถาง จัดกรรมวิธีการทดลองเป็นแบบ 3 x 4 Factorial in Completely Randomized Design ดังเช่นที่ใช้ในการทดลองในห้องปฏิบัติการ มี 4 ซ้ำ บันทึกข้อมูลการเติบโตและคุณภาพ ดังนี้

1. บันทึกข้อมูลการเติบโตของผักกาดหัว ด้านความสูงของส่วนเหนือดิน ความกว้างทรงพุ่ม จำนวนใบ และปริมาณคลอโรฟิลล์โดยใช้เครื่องวัด Chlorophyll meter

2. บันทึกข้อมูลด้านปริมาณผลผลิต ได้แก่ น้ำหนักสด น้ำหนักแห้งของหัว และน้ำหนักสด น้ำหนักแห้งของส่วนเหนือดิน

3. บันทึกข้อมูลด้านคุณภาพผลผลิต ดังนี้

- ขนาดของหัว ด้านความยาวและเส้นผ่านศูนย์กลางที่จุดกว้างและยาวที่สุดของหัว

- ปริมาณ Total soluble solids หรือปริมาณน้ำตาลด้วยเครื่อง Hand refractometer

- ความแน่นเนื้อ โดยใช้เครื่อง Firmness tester

- สีด้วยเครื่องวัดสี (Chroma meter) ตัวเครื่องรุ่น CR-100 บริษัท Minolta, ประเทศญี่ปุ่น ซึ่ง

วัดสีออกมาเป็นค่า L*, a* และ b* โดยมี

รายละเอียดดังนี้ คือ

L* = The lightness factor (value)

ค่า L* แสดงค่าความสว่าง

- วัตถุมีสีขาวเมื่อมีค่าเท่ากับ 100

- วัตถุมีสีดำเมื่อมีค่าเท่ากับ 0

a*, b* = The Chromaticity coordinates (Hue, Chroma)

ค่า a* - มีค่าบวก หมายถึง วัตถุมีสีแดง

- มีค่าลบ หมายถึง วัตถุมีสีเขียว

ค่า b* - มีค่าบวก หมายถึง วัตถุมีสีเหลือง

- มีค่าลบ หมายถึง วัตถุมีสีน้ำเงิน

ทั้ง a* และ b* หากมีค่าเป็นศูนย์ หมายถึง วัตถุมีสีเทา

ค่า Chroma - มีค่าเข้าใกล้ 0 หมายถึง วัตถุมีสีซีดจาง (เทา)

- มีค่าเข้าใกล้ 60 หมายถึง วัตถุมีสีเข้ม

คำนวณหาค่า Chroma และ Hue angle จากสมการ ดังนี้

$$\text{Chroma} = (a^{*2} + b^{*2})^{1/2}$$

$$\text{Hue angle} = \arctangent(b^*/a^*) \quad \text{เมื่อ } a^* > 0 \text{ และ } b^* \geq 0$$

$$= \arctangent(b^*/a^*) + 180^\circ \quad \text{เมื่อ } a^* < 0$$

$$= \arctangent(b^*/a^*) + 360^\circ \quad \text{เมื่อ } a^* > 0 \text{ และ } b^* < 0$$

โดยที่ ค่า Chroma - มีค่าเข้าใกล้ 0 หมายถึง วัตถุมีสีซีดจาง (เทา)

- มีค่าเข้าใกล้ 60 หมายถึง วัตถุมีสีเข้ม

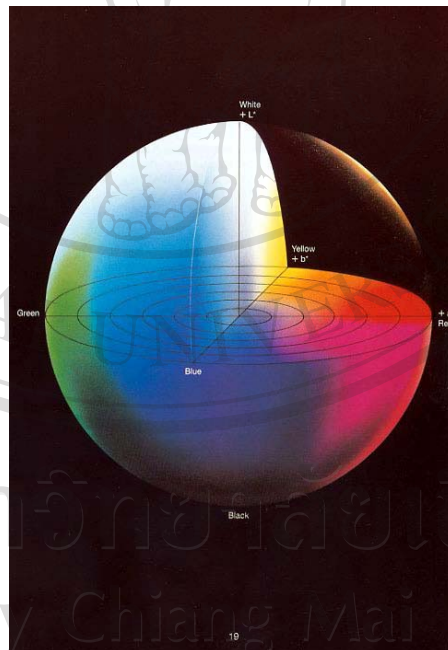
ค่า Hue angle แสดงช่วงสีของวัตถุมีค่าอยู่ระหว่าง 0-360 องศา คือ

0-45 องศา แสดงสีม่วงแดงถึงสีส้มแดง 180-225 องศา แสดงสีเขียวถึงสีน้ำเงิน

45-90 องศา แสดงสีส้มแดงถึงสีเหลือง 225-270 องศา แสดงสีน้ำเงินเขียวถึงน้ำเงิน

90-135 องศา แสดงสีเหลืองถึงเหลืองเขียว 270-315 องศา แสดงสีน้ำเงินถึงม่วง

135-180 องศา แสดงสีเหลืองเขียวถึงเขียว 315-360 องศา แสดงสีม่วงถึงม่วงแดง

ภาพ 2 แผนภาพของสีที่แสดงค่าเป็นค่า L*, Chroma และ Hue angle

การบันทึกผลการทดลอง

วัดหัวผักกาด ค่าที่ได้แสดงเป็นค่า L^* , a^* , b^* แล้วนำมาคำนวณหาค่า Chroma และ Hue angle จากสมการดังนี้ (McGuire, 1992)

$$\text{Chroma} = (a^* + b^*)^{1/2}$$

$$\text{Hue angle} = \arctangent (b^*/a^*)$$

4. วิเคราะห์ความเข้มข้นของธาตุอาหารพืชหลักและการสะสมธาตุอาหารพืชในผลผลิตและส่วนเหนือดิน

สำหรับการเก็บข้อมูลด้านผลผลิตน้ำหนักแห้งของผักใช้วิธีการอบตัวอย่างพืช โดยใช้ตู้อบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส จนตัวอย่างแห้งสนิท หลังจากชั่งน้ำหนักแห้งแล้วตัวอย่างที่ผ่านการอบแห้งจะนำไปบดโดยใช้เครื่องบดตัวอย่างพืช Willey Mill และร่อนผ่านตะแกรง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความเข้มข้นของธาตุอาหารพืชต่อไป สำหรับการวิเคราะห์ธาตุอาหารพืชในตัวอย่างพืชใช้วิธีการย่อยตัวอย่างด้วยวิธี wet digestion โดยใช้กรดผสมที่ประกอบด้วย conc.sulfuric acid, selenium powder และ hydrogen peroxide ซึ่งดัดแปลงโดย Walinga *et al.* (1989) ย่อยตัวอย่างด้วย aluminum digestion block โดยเริ่มจากอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียสและค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิจนถึง 350 องศาเซลเซียส หลังจากตัวอย่างพืชผ่านการย่อยสมบูรณ์แล้วจะได้สารละลายใส ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วปรับปริมาตรเป็น 50 มล. ด้วยน้ำกลั่นนำสารละลายที่ได้ไปวิเคราะห์ NPK

ตาราง 4 วิธีการวิเคราะห์พืช

การวิเคราะห์	วิธีการหาความเข้มข้น	เอกสารอ้างอิง
total N*	พัฒนาสีด้วยวิธี Indophenols blue	Novozamasky <i>et al.</i> , 1974
total P*	พัฒนาสีด้วย ammonium vanado phospho molybdate ด้วยเครื่อง spectrophotometer	Schouwenburg <i>et al.</i> , 1967
total K*	Flame photometer	Helmke and Sparke, 1996
TNC	Somogyi method	Smith <i>et al.</i> , 1964 และ Nelson, 1944

* หลังการย่อยตัวอย่างด้วยกรดผสม

คำนวณปริมาณการสะสมธาตุอาหารพืชในผลผลิตโดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

การสะสมธาตุอาหารพืช NPK และ TNC = $\frac{\text{ความเข้มข้นของธาตุ}(\%) \times \text{ผลผลิตน้ำหนักรากแห้ง(มก./ต้น)}}{100}$
(มก./ต้น)

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ F-test และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกรรมวิธี โดยวิธี Least Significant Differential (LSD)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved